

[Ragnild Andersen.]

Vi er også glade for, at kommissionen og ministeren foreslår de hidtidige værdighedsbetingelser ophævet for invalidernes vedkommende, men man må jo nok spørge: hvorfor i alverden har ministeren ikke her taget skridtet fuldt ud og taget folkepensionisterne med? Tror nogen, at befolkningen vil billige, at man ophæver værdighedsbetingelserne for invalidepensionisterne, men ikke for folkepensionisterne? Ministeren har ikke taget det med den begrundelse, at det ikke er kommissionens forslag, men det hører så absolut med; det vil ikke blive forstået, om man har en ordning, som kun fritager invalidepensionister for værdighedsbestemmelserne; og når man, som det foreslås her, vil give flygtninge, hvis vandel man næppe kan gennemprøve eller efterprøve, adgang til pension, må man selvfølgelig retfærdigvis afskaffe værdighedsbetingelserne for såvel folke- som invalidepensionister.

Mens vi er ved værdighedsbetingelserne, finder min gruppe det stærkt påkrævet, at vi også får afskaffet bestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 4, som er opretholdt, og som siger, at man ikke kan få folke- og, ifølge forslaget, heller ikke invalidepension, hvis man har oppebåret fattighjælp i de sidste 3 år eller kommunehjælp i det sidste år i et sådant omfang, at man har mistet valgret og valgbarhed. Denne gamle og om jeg må have lov at sige grimme bestemmelse er helt tilbage fra 1849. Den har her i folketinget været foreslået afskaffet af daværende socialminister Strøm i 1953-54. Forslaget fik dengang støtte af såvel kommunister som retsforbundet og de radikale, og jeg forstår derfor ikke, hvorfor ministeren ikke har foreslået denne grimme bestemmelse taget ud i den nye lov. Efter vor opfattelse bør den ud.

Forhøjelsen af bistands- og plejetillæggene og bistands- og plejeydelserne har vor fulde sympati og støtte, og ligeledes forslaget om, at ægtefæller, der begge er invaliderede, skal have tillæggene fuldt ud og ikke som hidtil for samlevende ægtefæller beskåret. Det er dog efter vor opfattelse en stor mangel ved disse tillæg og ydelser — og her kommer jeg så til manglerne — at man ikke har foreslået dem ens i hele landet ligesom invaliditetstillægget. Der er i ministerens forslag ikke rørt ved de uretfærdige zone-

grænser, der er meget debatteret i befolkningen og betragtes som uretfærdige grænser. Kommissionen har ikke konkret foreslået zonegrænserne ophævet, men den siger dog i betænkningen på side 61, at den anbefaler, at der tages skridt til en udligning af forskellen mellem ydelser og tillæg i de 3 kommunegrupper. Jeg vil derfor meget indtrængende opfordre ministeren og udvalget til under det videre arbejde med lovforslaget at forbedre det på dette område, så at de forskellige tillæg og ydelser gøres ens i hele landet.

Som noget nyt i forslaget har vi invaliditetsydelsen til mennesker, hvis invaliditet er til stede, men som trods vanskelighederne klarer deres erhverv og derfor ikke kan få invalidepension. Vi finder, at invaliditetsydelsen er en god og rigtig nydannelse. Forslagets bestemmelse om, at De samvirkende Invalideorganisationer skal være repræsenteret i invalideforsikringsretten, er vi helt enige i, og hvad rettens arbejde i øvrigt angår, kan vi varmt anbefale alle administrative lettelser, som kan fremme en hurtigere ekspedition af sagerne. Det er jo almindelig kendt, at det nu ofte tager en evindelig tid at få afgørelserne frem, til irritation for de mange, som venter på afgørelser.

Ministerens foreslår en obligatorisk ordning og en ny finansieringsform, også et forslag fra kommissionen. Må jeg sige, at den kommunistiske gruppe er helt enig i, at invalideforsikringen bør være obligatorisk, og vi er også enige i at anvende en ny opkrævningsform. Forslaget går ud på, at bidraget i fremtiden opkræves sammen med folkepensionsbidraget på den måde, at dette forhøjes fra 1 pct. af den skattepligtige indkomst til 1¼ pct. Samtidig foreslår man arbejdsgivernes bidrag vedvarende fastsat til de 14 kr. 25 øre årligt pr. helårsarbejder, som det er i dag.

Må jeg sige herom, at den kommunistiske gruppe er indforstået med selve den foreslåede opkrævningsmåde, den er både enklere og — som det også er anført af andre — billigere end opkrævningen gennem sygekasserne; men var det dog ikke rimeligt at blive stående ved den ene procent, som vi i dag betaler af den skattepligtige indkomst, og lade den dække såvel folke- som invalidepensionsbidrag? Vi vil finde det rigtigt at